UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

Medit. 15. De Petitione matris filiorum Zebedæi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-59636

Visual Library

Quintò eſt propoſitum firmum non offendendi Deum amplius, quod ſignificabatur remotione lapidis à ſepulchro. Sextò Deus infundit gratiam iuſtificantem, quæ ſignificata eſt per magnam illam vocem, qua Chriſtus ſuſcitauit Lazarum; hoc enim opus requirebat diuinam potentiam. Septimò eſt confeſſio peccati, deſignata per egreſſum Lazari ex tenebris ſepulchri. Octauò eſt abſolutio Sacerdotis, indicata per faſciarum ſolutionem ab Apoſtolis factam. Vltimo eſt bonorum operum exercitium, cui homo vacare debet poſt conſecutam iuſtificationem, quod ſignificauit Chriſtus, quando dixit de Lazaro, *Sinite eum abire.*

10. Dominus ſuſcitaturus Lazarum, voluit aperiri ſepulchrum; vt doceret efficaciſſimum remedium ad cauenda peccata, vel ad reſurgendum, quomodo homo in ea lapſus fuerit, eſſe meditationem mortis, & horrorem ſepulturæ ſecundùm dictum ſapientis. *Fili memorare nouiſſima tua, & non peccabis in æternum.* Eccl. 7.

MEDITATIO XV.

DE PETITIONE MATRIS FILIORVM ZEBEDÆI.

PVNCTA MEDITATIONIS

I. *Chriſto prædicente Paßionem ſuam, cùm natura non intelligerent; Mater petit filijs vt ſedeant cum Chriſto.* Mat. 20 Marc. 10 Luc. 18.

II. *Chriſto quærenti an poſſent bibere Calicem: dicentibus ſe poſſe ait: illos bibituros, ſed patri committendum.*

III. *Alijs 10. indignantibus oſtendit diſcrimen, ſcilicet quod velit humiles ſingulariter in Cœlo exaltare.*

FIGVRÆ.

3.Reg.2. 1. ADONIAS ad obtinendam à Rege Salamone gratiam, vſus eſt opera ſuæ nouercæ, quæ ingreſſa ad Regem dixit, *Petitionem vnam paruulam ego deprecor à te, ne confundas faciem meam.* Cui cum reſpondiſſet Rex, vt peteret: illaque deſiderium Adoniæ expoſuiſſet, Rex iratus, minatus eſt Adoniæ mortem, eò quod eius petitio vergeret in præiudicium ſui regni.

Gen.44. 2. IOSEPH Patriarcha quia vehementer amabat fratrem ſuum Beniamin & ideò eum detinere apud ſe optabat, curauit in ſaccum eius reponi ſcyphum, ex quo ipſe bibere conſueuerat, ob quod indicium multa perpeſſus eſt.

PROPHETIÆ.

Eccl. 3. QVANTO *magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo inuenies gratiam.*

2. *Qui humiliatus fuerit, erit in glo-* *Iob. 22.*
ria.

DOCVMENTA.

1. CHriſtus Hieroſolymam iter habens agit cum diſcipulis de ſua paſſione. Vnde diſcimus, ſcalam qua aſcenditur ad cœleſtem Hieroſolymam, eſſe Paſſionem Chriſti Domini noſtri, cuius gradus ſunt, excellentes virtutes, quę in ea relucent, vt humilitas, obedientia, patientia, caritas, honoris cõtemptus, paupertas cum reliquis virtutibus, quam ſcalam vt aſcendamus, operam nauare debemus, nec in ea conſiſtere, dum ad culmẽ peruenerimus, in quo expectat nos Dominus ad cõplectendum, coronandumque illos, qui vſque ad finem perſeuerarint. *Mat. 24*

2. Si duo hi diſcipuli conſilium iniiſſent cũ Chriſto ſicut inierunt cũ matre, non tam ambitioſam petitionẽ propoſuiſſent. Vnde docemur, quãdo de honoribus & dignitatibus ſuſcipiendis agitur, non debere nos conſilia inire cum parentibus & cognatis, qui potius cogent nos ad præcipitium, ſed cũ hominibus pijs & religioſis, qui affectuum humanorũ expertes, dicant veritatẽ, & ſecurũ conſiliũ ſuggerant.

3. Dominus etſi ambitioſum diſcipulorum animum probè cognoſceret, tamen reprehendere, vel aſperioribus verbis excipere eos noluit, ne pudefierent: vt intelligerẽt omnes qui animarum curã gerunt, vt magña benignitate & prudentia agant cum ſubditis, eoſq; ſuauiter à peccatis abſterreant, & ad Deum deducant: nam ſæpius tecta & occulta admonitio plus valet, maxime apud homines intelligentes & capaces, quã manifeſta reprehenſio, imò hæc aliquando plus exaſperat & abalienat?

4. His

4. His diſcipulis primum locum;apud Chriſtum quærentibus, reſpondit Dominus, Neſcitis quid petatis; Ac vere ita eſt, hominem ambitioſum, quando aſpirat ad honorum gradus & dignitates, neſcire quid agat. Illa enim magno labore & ſudore acquiruntur, magna ſollicitudine & timore poſſidentur, ac tãdem maximo dolore relinquuntur.

5. Chriſtus Dominus noſter ijſdem diſcipulis dicens, Poſſentne eundem bibere calicem, quem ipſe biliturus eſſet, magnam nobis pudefiendi occaſionem dedit, dum ſe offert ad bibendum amariſſimum paſſionis calicem, quẽ nos noſtris peccatis promerueramus, nos autem, qui peccata ipſa commiſimus ne guſtare quidem, ſed nec primoribus labris attingere hunc calicem volumus.

Ioan. 13. 6. Quando Petrus reſtitit Chriſto, noluitque ſibi ab eo pedes lauari, non legimus quenquam offenſum vel ſcandalizatum fuiſſe. Sed nunc cum Iacobus & Ioannes petunt aſſidere Chriſto in ſuo regno, omnes diſcipuli indignantur & obmurmurant. Vnde diſcimus ſecurius & quietius eſſe verſari in ſtatu humili & abiecto, in quo nullam inuidiæ, nullamque obmurmorationi vel querelæ aliorum occaſionem damus, quam in ſublimi & honorato, quo omnium inuidiam, odium & æmulationes in nos concitamus; ſic vt nunquam in vera pace & tranquillitate, ſed in magno metu & angore viuamus.

7. Verum quia neceſſe eſt in Eccleſia Dei eſſe Prælatos & Superiores qui alios gubernent Chriſtus Dominus noſter, præclare tum documento diſcipulis dato, tum exemplo ſuo informat nos, quales debeant eſſe Eccleſiæ Prælati, vt videlicet ſe exiſtiment & gerant

ſe

ſe tanquam miniſtros & ſeruos ſeruorum ſubditorum, ad inſtruendum eos, iuuandum & ſuccurrendum omni officio caritatis.

8. Si Chriſtus, Dominus orbis, in hunc mundum veniens, dicit ſe non veniſſe vt ſibi miniſtretur, vel honor deferatur, ſed vt ipſe miniſtret alijs, ſanguinemque & vitam exponit pro illis, quantam cauſam pudefiendi habent Prælati & Paſtores, qui officium quidem Chriſti ſibi vſurpant, nō vt vacent procurandæ aliorum ſaluti, ſed vt alijs dominentur imperent; non vt eis diſtribuant ſuos reditus multò minus autem vt vitam ponant, cùm opus eſt pro ouibus ſuis, ſed vt fruantur earum lana, laboribuſq; earum & ſudoribus ſe ſuoſque cognatos impinguent.

MEDITATIO XVI.

DE COECO IERICHONTINO.

PVNCTA MEDITATIONIS.

I. *Chriſto cum turba intrante Iericho Bartimæus clamabat:* IESV, *fili Dauid, miſerere mei, alijs increpantibus.* *Mar. 10. Luc. 18.*

II. *Chriſtus ad ſe adducto ait: Quid tibi vis faciam? reſpondit: Domine, vt videam.*

III. *Cui Chriſtus: reſpice; fides ſaluum te fecit, & ſequebatur magnificans* DEVM.

PRO-